

POSUDEK

Objednatel:

Insolvenční akademie, s.r.o.,
Široká 36/5, 110 00 Praha 1 - Josefov, Česká republika

IČ: 2912 7700

Autor předmětu posouzení:

TPA Valuation & Advisory s.r.o.,
Antala Staška 2027/79, 140 00 Praha 4, Česká republika

IČ: 2550 7796

(dále také jako „Zpracovatel“)

Oponent:

Vysoká škola ekonomická v Praze
Fakulta podnikohospodářská
katedra strategie

nám. W. Churchilla 1938/4, 130 67 Praha 3 – Žižkov, Česká republika

IČ: 6138 4399

V návaznosti na Vaši žádost o zpracování odborného posudku ke Stanovisku č. 69 / 2020 / TPA ve věci posouzení odměny insolvenčního správce v oddlužení řešeném splátkovým kalendářem se zpeněžením majetkové podstaty ze dne 29. 4. 2020 (dále jen „studie“) předkládáme tuto zprávu.

Vyjádření Oponenta

Předložená studie svými náležitostmi naplňuje předpoklady pro zpracování standardního znaleckého posudku.

Na 91 stranách vlastního textu Zpracovatel podrobně analyzuje náležitosti jednotlivých úkonů insolvenčního správce (dále jen IS) v rámci oddlužení řešeném splátkovým kalendářem se zpeněžením majetkové podstaty.

Zpracovatel studie v celém textu důsledně aplikoval princip opatrnosti. Tato skutečnost je dobře patrná z toho, že nákladové položky byly vždy stanoveny na nižším percentilu a zaokrouhlovány výhradně směrem dolů. Další rezervy nákladových položek lze identifikovat u vzdělávání, kdy do tohoto nákladu nebyly projektovány náklady na vzdělávání zaměstnanců IS. V nákladech by také měly být projektovány odpisy, které by zohlednily náklady na pořízení provozně nutného vybavení. V konečném důsledku tak lze dovozovat, že reálná výše dosahované odměny bude spíše nižší, než Zpracovatelem zjištěná výše čisté odměny v částce 231 Kč za hodinu práce IS.

Na výše uvedený závěr o reálné výši odměny IS nemá žádný podstatný vliv ani skutečnost, že Zpracovatel při kalkulaci cestovních náhrad (kapitola 7.4.1) vycházel z jiných předpokladů, než Oponent považuje za vhodné. Dle názoru Oponenta je třeba při kalkulaci nákladových položek „cesta IS ze sídla na provozovnu za účelem schůzky s dlužníkem“ a „obhlídka obydlí“ více přihlédnout k organizaci práce IS. Zpracovatel by tedy měl ideálně více zohlednit, že IS pravděpodobně necestuje na provozovnu výhradně za jedním konkrétním úkonem, případně že cestu potřebnou k vykonání obhlídky obydlí IS vykoná z příslušné provozovny, nikoliv sídla IS. Koncepce kalkulačního vzorce je taková, že i v případě aplikace tohoto odchýlného přístupu ke stanovení cestovních nákladů dojde pouze k zanedbatelné odchylce na celkových výdajích IS. Oponent se proto domnívá, že i s ohledem na výše zmíněný celkový princip opatrnosti, nemá tato skutečnost podstatný vliv na zjištěné závěry.

K samotným závěrům předložené studie Oponent dále uvádí:

1. Formulace zadání objednatelem je definováno jednoznačně a přesně s předem vytknutými cíli. Zvolený metodický postup Zpracovatele zadání vyhovuje bez výhrad.
2. Oponent samostatným výpočtem ověřil všechny algebraické výpočty, jež jsou v rámci Stanoviska předloženy. V rámci textu bylo identifikováno několik překlepů (i v číselných hodnotách), tyto se ale dále nepropisují do výsledných hodnot a závěrů Zpracovatele.

3. Zpracovatel Stanoviska při odhadu nákladové složky výkonu agendy insolvenčního správce uplatňoval výhradně konzervativní přístup. V tomto kontextu je tedy pravděpodobné, že skutečné průměrné náklady insolvenčního správce na běžné oddlužení jsou vyšší a dosažený zisk insolvenčního správce naopak nižší.
4. Závěry Zpracovatele studie v předloženém Stanovisku jsou v bodech 1) – 10) jsou přesné a odpovídají běžné praxi.
5. K závěrům Stanoviska v bodě 11) Oponent uvádí, že při konečném výpočtu nebyla dodržena jednotná metodika výpočtu odměny a nákladů IS, neboť zjištěná hodnota vychází z kalkulace v čase T+60 měsíců.

Modelované výnosy – odměna IS za zpeněžení zajištěného majetku je v čase T+60 oproti základní modelaci valorizována o inflaci zpeněžovaného majetku, proto jsou celkové příjmy IS vyšší.

Modelované náklady – náklady začínajícího IS pak nezohledňují vyšší fixní náklady spojené s vyšším měsíčním nápadem (2,56 případu). Tyto náklady jsou kalkulovány identicky jako v základní modelaci s měsíčním nápadem 1,6 případu. Jedná se zejména o položky:

- Nájemné – náklady na sídlo a provozovnu;
- Výdaje na služby (energie, telefon, úklid,...);
- Vzdělávání;
- Software;
- Daňové poradenství a účetnictví;
- Odborná literatura.

V nákladech také nejsou promítnuty odpisy, které by pokrývaly morální zastarávání provozně nutného vybavení.

V konečném důsledku tak nemusí být zjištěná hodnota – odměna začínajícího insolvenčního správce kalkulovaná po 5ti letech výkonu funkce ve výši 319 Kč čisté hodinové odměny zcela přesná.

Při zohlednění veškerých skutečností se proto Oponent domnívá, že reálná čistá hodinová odměna začínajícího IS bude spíše na intervalu 231 – 250 Kč, tj. na intervalu hodnot odměny IS pracujícího samostatně a IS s otevřenými provozovnami ve všech krajích.

Další doporučení Oponenta

V rámci řešení otázky odměny insolvenčního správce Oponent dále Zadavateli Stanoviska doporučuje zvážit rozšíření zadání (kapitola 1.1.1 Stanoviska) ve smyslu možných dopadů legislativních změn souvisejících s implementací směrnice EU č. 2017/1132 (směrnice o restrukturalizaci a insolvenční).

Vysoká škola ekonomická v Praze
nám. Winstona Churchilla 4 130 67 Praha 3

Za předpokladu zkrácení procesu oddlužení na 3 roky lze očekávat, při zachování všech ostatních parametrů odměňování, ale i nákladů řízení, podstatné snížení odměny IS. Insolvenční řízení je z vlastní podstaty nejnáročnější v prvních měsících po jeho zahájení a následně pak v poslední fázi, tj. při zpracování Zprávy o splnění oddlužení a Konečné zprávy.

Přestože zkrácením průměrné délky oddlužení dojde k navýšení kapacit IS o cca 20 % (tj. na 2 řízení měsíčně u IS pracujícího samostatně), lze očekávat, že v konečném důsledku dojde k poklesu čisté hodinové odměny IS o cca 30 %, tj. na 161 Kč čistého zisku v přepočtu na hodinovou sazbu IS.

Tento závěr lze dle názoru Oponenta použít analogicky i na závěry o odměně IS s pobočkami ve všech krajích a zaměstnanci.

Ing. Jan Plaček, Ph.D.

Vysoká škola ekonomická v Praze
Fakulta podnikohospodářská
katedra strategie

nám. W. Churchilla 1938/4
130 67 Praha 3 – Žižkov
Česká republika

jan.placek@vse.cz
+420 737 933 144